

## عنوان مقاله:

الگاگرایی کیفی و تاثیر آن بر عدالت به عنوان یک مولفه ی اخلاقی

## محل انتشار:

فصلنامه اخلاق در علوم و فناوری، دوره 14، شماره 5 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

## نویسندگان:

سپیده هادی نژاد زرین آبادی

مهدی اسماعیلی

حسن حاجی تبار فیروز جایی

اسماعیل هادی تبار

## خلاصه مقاله:

زمینه: الگاگرایی یکی از اندیشه های بسیار تأثیرگذار در حقوق کیفری در دهه های اخیر بوده است. الگاگرایی مبتنی بر ایمان و عقیده راسخ اخلاقی است که مطابق آن زندگی در جامعه نباید و در واقع، نمی تواند به نحو مؤثری به وسیله حقوق جزا تنظیم شود و اینکه نقش نظام عدالت کیفری باید به نحو چشمگیری کاهش یابد؛ در حالیکه سایر رو شهای برخورد با وضعیت های مشکل زا، رفتارها و اتفاقات ناخوشایند توسعه یافته، به مرحله عمل و اجرا در می آیند. الگاگرایان ابتدا به جرم به عنوان نتیجه ی نظم اجتماعی حاکم می نگرند و معتقدند که مجازات واکنش مناسبی نسبت به آن نیست. سوال اساسی که در این تحقیق مطرح و مورد بررسی قرار گرفته این است که الگاگرایی کیفی چه تاثیری بر عدالت به عنوان یک مولفه اخلاقی دارد؟ تحقیق حاضر توصیفی تحلیلی بوده و با استفاده از روش کتابخانه ای به بررسی سوال مورد اشاره پرداخته است. نتیجه گیری: نتایج تحقیق حاکی است که اندیشه الگاگرایی بر حقوق عدالت اخلاقی بسیار تاثیر گذار است که این تاثیر هم شامل تاثیر مستقیم می شود هم غیر مستقیم می شود. تعلیق تعقیب، ارجاع به میانجی گری و ارجاع پرونده به شورای حل اختلاف از مهمترین مصادیق عرفی شدن و اخلاقی شدن در حقوق کیفری ایران می باشد. که بصورت مختصر به توضیح هر یک از این نمادها ی عدالت اخلاقی پرداخته شد.

## کلمات کلیدی:

Abolitionism, Criminal law, Ethical component, Justice

عدالت

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1144275>

